

ΠΟΛΙΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα	ἔτησίᾳ	φρ. 10
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι	»	» 12
Διὰ τὰ δημόσ. καὶ δημ. γραφεῖα	»	» 15
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει	»	» 11

ἘΠΗΜΕΡΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ἘΜΠΟΡΙΚΗ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει ἢ στίχος λπ. 20
 Διὰ διατριβὰς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

Ὁ δεχόμενος τὸ πρῶτον φύλλον καὶ μήπιστρῶν αὐτὸ ἐγκαιρῶς λογίζεται συνδρομητὴς δι' ἓν ἔτος.

Ὁ «Πολίτης» θέλει ἐκδίδεσθαι προσωρῶς μὴ ἀπαύειτα δὲ τακτικῶς ἅς τῆς ἐβδομάδος. Οἱ ἀξιότιμοι συνάδελφοι, οἱ θέλει ἀποστῆλαι τὸ ἡμέτερον φύλλον, παρακαλοῦντι ν' ἀνταλλάττωσι τὸ ἑαυτῶν τακτικῶς.

Πάντες οἱ ἀναλαμβάνοντες τὴν ἐκδοσιν ἐφημερίδος καθήκον ἑαυτῶν ἀπαράβατον θεωροῦσιν, ἀφοῦ ἐπαναλάβωσι ὅλας κείνας τὰς παραδεδεγμένας θεωρίας, ὅτι ἡ δημοσιογραφία εἶναι ἡ ἀξίνη τοῦ λαοῦ, εἶναι ἡ τετάρτη ἐξουσία τῆς συνταγματικῆς πολιτείας καὶ γὰρ τούτοις παραπλήσια, νὰ διαγράψωσι διὰ σχολιασμοῦ προγράμματος, ἔστιν ὅτε δέ, καὶ λίαν πτωχῶδες τὴν μέλλουσαν τῆς ἐφημερίδος αὐτῶν πλείονα πολλὰ καὶ ποικίλα ἐπαγγελλέμενοι. Τόσῃ δὲ κατάχρησις τῶν ἐπαγγελιῶν τούτων καὶ οὐκ ἢ μᾶλλον ἀδιάλειπτος ἀναίρεσις ἐγένετο ὥστε τὸ ἀληθινὸν τοῦτο καθήκον τετριμμένη κατήχησις συνήθεια. Οὐδεὶς σχεδὸν ἢ δημοσιογράφος ἢ κυβερνήτης ἢ πολιτευόμενος ἢ ὑπάλληλος ἢ ὁποῖου δήποτε ἐπιτηδεύματος πολίτης τῆς εὐδαίμονος ἑλληνικῆς ἐπικρατείας ἐπηγγέθη ποτε χωρὶς εὐθύς τὴν ὑστεραίαν πανδήμως ἀναίρεση· καὶ ὅσα πανηγυρικώτερον τυχόν ὑσχέθη, τόσῳ ἀναιδέστερον καὶ ταχύτερον ἀνέσσε τὰς ὑποσχέσεις του. Ὁ θῆλων μάλιστα ἀεὶ ἔδωκε τὴν πιστὴν εἰκόνα ὅλων τῶν τάξεων αὐτῶν ἢ ἐν συνόλῳ παντὸς ῥωμηοῦ τῆς σημερινῆς ἐποχῆς ἅς ῥίψη βλέμμα ἐπὶ τοῦ «Παλιανθοπού». Πιστοτέραν εἰκόνα, τελειότερον πρωτοῦπον δὲν ἠδύνατο νὰ κατασκευάσῃ τις ἀπὸ ἐκείνου ὅπερ κατεσκεύασεν εὐφύεστατα καὶ δι' ὀλίγων λέξεων ὁ συνιάκτης αὐτοῦ «ἡ ἀρχὴ μὴ εἶναι νὰ μὴν ἔχω καμίαν ἀρχήν». Ἐκ δὲ τῆς συστηματικῆς ταύτης ἀνακολουθίας ἀγαθὰ ἐκ τῆς ἀληθείας, νὰ πιστεύσῃ ὅτι ὑποσχόμεθα μόνον καὶ εὐθύς τῇ ὑστεραία ἀναίρε-

σωμεν, διότι ἴσως ἡδονὴν τινα καὶ τέρψιν εὐρίσχομεν φανακίζοντες τοὺς ἀποδεχομένους τὰς ψευδεῖς ἡμῶν ἐπαγγελίας.

Εἶναι ἄρα γε τοῦτο μανία τις περὶ τὸ ἐξαπατᾶν τοὺς ἄλλους ἀλόγιστος ἢ μέσον δι' οὗ ἕκαστος τῶν ἀπατεῶνων προπαρασκευάζει τὴν τύχην του ἢ τὴν ἀνάγκην καὶ ἀνευ προσκυμμάτων εἶναι ἔπειθε τῶν σχεδίων του; ὅπως δήποτε ἀντιᾶ ἄλλο τι δύναται ὅμως ἐκ τούτου ἀσφαλῶς νὰ ἐξαχθῇ ὅτι νοσοῦμεν οὐ μόνον πολιτικῶς ἀλλὰ καὶ κοινωνικῶς. Ἐκ τῶν ψευδοὑποσχέσεων, τῶν ἀντιφάσεων, τῶν ἀναίρεσεων, τῶν φανακισμῶν ἐπὶ τοσοῦτον ἀπεγοητεύθημεν, ὥστε εἰς οὐδενὸς τῶν πολιτικῶν ἢ τῶν κοινωνικῶν ἀρετῶν πιστεύομεν. Ἄν δὲ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀλληλοαπάτης, τοῦ ἀλληλοφανακισμοῦ, τῆς ἀλληλοδιαφθορᾶς καὶ τῆς ἀκολασίας προβάλλῃ που ἀτομικὴ τῆς ἀρετῆς, πολιτικῆς κοινωνικῆς, αὐτὴ ὁμοιάζει πρὸς τὰ ὀλίγα τῆς ἀθόνης κελαδήματα, τὰ ὅποια συμβαίνει νὰ ἀκούη τις διερχόμενος κοιλάδα ἀντηχοῦσαν ἀπὸ τοὺς ἀδακόπους τῶν βατράχων κοασμούς.

Ἐντεῖθεν δὲν πυραξενενοῦμεθα διὰ τὸ ὅτι ἐν Ἑλλάδι ἀπετέλεσεν ἄχρι τοῦδε τὸ τελευταῖον μέλημα τῶν πολιτῶν. Πῶς νὰ μὴ θεωρῆται πρᾶγμα περιττόν, ἴσως δὲ καὶ περιφρονητὸν, ἀφοῦ ὁ λαὸς ἀντιπνευματικῆς τροφῆς καὶ μορφώσεως τῆς ἐαυτοῦ γνώμης, δηλητηριῶδες καρύκευμα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ στρέβλωσιν εὐρίσκη ἐν αὐτῷ; ἢ δημοσιογραφία ἀνυψοῦται καὶ ἐμπνέει τὴν πεποθησιν καὶ τὴν ὑπόληψιν εἰς πάντο ἐκπληρῆ τὸν ὑψηλὸν προορισμὸν τῆς ὁμοῦ ἀκολουθεῖ ἢν μέχρι τοῦδε ἠκούσῃ ῥεῖαν, ἐφόσον ἐκπροσωπεῖται οὐχὶ ἐκ τῶν ἁπλοῶν πατριωτῶν, τῶν ἀρίστων καὶ τῶν ἐπὶ ὑψίστη, σχετικῶς ὁ μαθησὶ δυναμένων νὰ καυχῆθῃ αὐτοκλήτων καὶ ἀνευ οὐδενὸς τῆς πολιτείας καὶ τῆς κρατικῆς ἀδιαφορίας, ἀν μὴ π...

Συνεπεῖς πρὸς τὰ δυνάμεθα ν' ἀποφύγ...

τριμμένην συνθήκαιν, θέλομεν ὁμως δειχθῆ φει-
 δωλοὶ περὶ τὰς ἐπαγγελίας καὶ σαφεὶς περὶ τὴν
 δῆλωσιν, Σπανιώτερον θέλομεν ἐπιλαμβάνεσθαι
 τῶν γενικῶν τῆς ἐπικρατείας, διότι δὲν ἄξιόυμι
 ὅτι ἐσμέν ἱκανοὶ νὰ συμβουλευόμεν ἐκείνους οὐ
 τινες ἐτάχθησαν ὑπὸ τοῦ ἔθνους εἰς τὰς πρώτας
 αὐτοῦ τάξεις. Εὐκόλον, τῇ ἀληθείᾳ, εἶναι παντὶ
 τὸ συμβουλεύειν καὶ τὸ ὑποδεικνύειν, φρόνιμον
 ὁμως τὸ μετρεῖν πρότερον τὸ ἑαυτοῦ ἀνάστημα
 καὶ διὰ τοῦτο ἀρκετῇ ἡμῖν εὐχαρίστησις, ἂν
 κατορθώσωμεν νὰ διακρίνωμεν πάντοτε ἄνευ πλ.
 τῶν τί τὸ ἐπαινετέον τί τὸ ψεκτέον.

Καὶ ἀπολύτως μὲν εἰς τὴν λατρείαν οὐδενὸς
 τῶν ἐκάστοτε ἀξιούντων τὴν Κυβέρνησιν τῆς ἐπι-
 κρατείας συστημάτων ἐννοοῦμεν νὰ προσκολλη-
 θῶμεν, διότι οὐδὲν ἐκ τούτων πιστεύομεν ὅτι ἄγει
 τὸ ἔθνος κελογισμένως πρὸς τὴν βελτιώσιν ἀπο-
 βλέπουσι δὲ μᾶλλον εἰς τὴν ἐξοικονόμησιν τῶν
 περιστάσεων, ἀφίνοντα τὰ μέλλοντα εἰς τὴν μοί-
 ραν. Ὅτε, γνωσθέντος τοῦ θανάτου τοῦ μεγά-
 λου τῆς Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς δορυκτῆρος, ὁ
 ὑποκρινὼν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἡμετέρου ἔθνους
 ναίων κατὰ τοῦ μακεδονικοῦ ζυγοῦ μετὰ τοῦ
 στρατηγοῦ Λεωσθένους καὶ ἄλλων δημαγωγῶν
 ῥήτωρ Ὑπερείδης εἶπε πρὸς τὸν ἀποσκοποντα
 τοὺς Ἀθηναίους ἀπὸ τὸν πόλεμον τοῦτον τὸν
 ἀπονομασθέντα «Λαμιακὸν» ἀγαθὸν Φωκίωνα
 «πότ' οὖν ὦ Φωκίω, συμβουλεύεις πολεεῖν Ἀθ-
 ηναίους;» Ὁ γερῶν στρατηγὸς ὁ πόννιτε μὲν
 συμβουλεύων τὴν εἰρήνην, ἀείποτε δὲ κλητῆς
 ἀναδειχθεὶς ἀπεκρίθη «ὅταν τοὺς μὲν νέους ἴδω
 τὴν τάξιν βουλομένους φυλάττειν, τοὺς δὲ πλου-
 σίους εἰσφέρειν, τοὺς δὲ ῥήτορας ἀπέχεσθαι τοῦ
 κλέπτειν τὰ δημόσια.» Παραπλησίως, εἰκαὶ μὴ
 εὐρισκόμενοι ὑπὸ ἐντελῶς ὁμοίας περιτάσεις,
 δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι τότε μόνον τὸ ἔθνος θ'
 ἀρχίσῃ νὰ βελτιώται καὶ προσδεύῃ πράγματι καὶ
 οὐχὶ φαινομενικῶς ὅταν παύσῃ ἕκαστος ἡμῶν νὰ
 λέγῃ ὅτι δὲν εἶναι αὐτὸς ὅπου θ' ἀφτιάσῃ τὸ ρω-
 μαϊκόν, ὅταν παύσῃ νὰ θεωρῇ μωρίαν τὴν μὴ διαρ-
 παγῆν τῶν δημοσίων χρημάτων, ὅταν παύσῃ νὰ
 πιστεύῃ ἐνδομύχως, ὅτι δὲν ἤμεθα διὰ τίποτε,
 ὅταν ἀρχίσῃ νὰ ἐνδιαφερῆται ὑπὲρ τοῦ δικαίου
 τοῦ ἄλλου ὡστεὶ ἐπρόκειτο περὶ τοῦ ἑαυτοῦ, ὅταν
 ἂν εἰς βουλευτὰ νὰ ἐπιδιώκωσι τὸς ψήφους
 δι' αἰσχροῦν ἐπαγγελιῶν καὶ τῆς ἀσυ-
 νήτου αὐτοῦ διαφθορᾶς, ὅταν ἀρχίσωσι νὰ
 ἀποβῶσι τὸ μόνος τῆς εὐγενοῦς φιλοδοξίας,
 ὅταν ἡμεῖς οἱ προϋστάμενοι τῶν κομμάτων
 ἀδαιότατον ἵνα μὴ εἴπωμεν τὸ
 (κατὰ τὸν ἀποπέμφωσι μὲν τοὺς
 τῶν συρρέοντας κόλακας,
 τοὺς ὑμνογράφους, τοὺς
 τοὺς καὶ ἐν γένει ὄλην
 τῶν περιουσιῶν, κυ-
 βερνήσεως. Αὐταπάρ-

νηκαὶ μόνην αὐταπάρνησιν ἄνευ ὑστεροβου-
 λας ἀπαιτεῖ ἀπὸ τοῦς ἡγέτας αὐτοῦ τὸ ἔθνος
 ἐκεῖνο ὅπερ νοσεῖ πολιτικῶς καὶ κοινωνικῶς.
 Ἄνευ αὐταπαρνήσεως πλήρους καὶ ἐνθουσιώδους
 οὐδεμία βελτιώσις, οὐδεμία πρόοδος δύναται νὰ
 ἐπιτευχθῇ. Ἡ φιλοπατρία μόνη δὲν ἀρκεῖ μὴ
 νοθευμένη ὑπὸ τῆς αὐταπαρνήσεως ἀποβαίνει
 ἄχρηστος καὶ διὰ τοῦτο, μολονότι ἅπαντες οἱ
 πολιοὶ ἄνδρες τῆς Ἑλλάδος αὐτοεπηνέθησαν
 καὶ ληλοεθουμάσθησαν ἐκάστοτε ἐν τῇ βουλή
 ἐπὶ ραιρνεῖ καὶ ἀδόλω φιλοπατρία, οὐδὲν ἐν
 τοῖς σπουδαῖον ἐπραξαν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους των,
 δι' ἑρ νὰ τοῖς ὀφείληται ἐθνικὴ εὐγνωμοσύνη.
 Τίς τούτων ἴσχε ποτε τὴν αὐταπάρνησιν ν'
 ἐγκαλίπη τὴν ἰσχυρὴν διότι δὲν ἠδύνατο νὰ τὴν
 κρήση χωρὶς ἢ παραιτηθῇ ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει
 τῶν ἐκείνων τῶν κἄμπτως ἐπιβαλλομένων ὄρων
 δι τὴν ἐπίτευξιν τῆς βελτιώσεως καὶ προόδου
 τοῦ ἔθνους; Ὁ ἀκλόγη πατριώτης, ὁ ἔγων αὐ-
 τήπαρνησιν, δὲν λέγει «δὲν ἀφίνω τὴν ἐξουσίαν
 ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει νὰ κάμη τὰ ἴδια καὶ χειρά-
 ερα». Ὅφειλε νὰ πολεμήσῃ καὶ νὰ νικηθῇ οὐχὶ
 ὁμως νὰ συναλλαγῇ καὶ υποχωρήσῃ. Αὐτοὶ, οἱ
 πρώτοι τῆς πολιτίας, ὀφείλουσαν νὰ διδάσκωσαν
 τὸν λαὸν διὰ τοῦ παραδείγματός των, αὐτοὶ
 πρέπει νὰ προΐσταντι πάσης ἀρετῆς καὶ δικαιο-
 σύνης, αὐτοὶ δὲ πρώτοι νὰ πείθωνται τοῖς νόμοις.
 Ἡ μήπως φρονῶσιν ὅτι ὄλων τούτων δέον νὰ
 προΐσταται ὁ λαός; τί παραδόξον! μήπως δὲν
 ὑπάρχωσιν οἱ μωροὶ καὶ δὲν τοὺς ἀκούωμεν συ-
 χνάκις νὰ μεμφιμαίρῳ κατὰ του λαοῦ ὅτι αὐτὸς
 εἶναι ὁ παραίτιος ὄλη αὐτῆς τῆς ἀκολασίας;
 Καὶ ὁμως ἂν ἦτο πεποιημένον οἱ λαοὶ πάντοτε
 νὰ διδάσκωσι τοὺς ἀρχιστάς των καὶ ἐπιναφέ-
 ρωσιν αὐτοὺς εἰς τὸ καλὸν των οὐχὶ δὲ οἱ ἀρ-
 χοντες νὰ ποῖστανται ἐν περιστάσεων καὶ νὰ
 καθοδηγῶσι τοὺς λαοὺς εἰς τὴν εὐημερίαν καὶ τὸ
 μεγαλεῖον, ὡ τότε ἀλλοθονον! Ἡ ἐπανάστασις
 θὰ ἦτο ἢ κρατοῦσα ἐν τιπολιτικῇ κοινωνίᾳ κα-
 τάστασις.
 Σχετικῶς ὁμως στέργουσαν ἀδιστακτικῶς τὸ κυ-
 βερνόν σύστημα ἂν μὴ ἄλλο τι τοῦλάχιστον
 διότι κινεῖται. Ἡ κίνησις ἵναται μὲν νὰ ἐπιφέρῃ
 ἀξέως τὸν θάνατον δύναται ὁμως νὰ προσδώσῃ
 καὶ τὴν ζωὴν ἐνῶ ἢ ἀκινῆτα φονεύει βιαδέως
 μὲν ἀλλ' ἀσφαλῶς. Ἐὰν ὅμως τὸ ἀκίνητον σῆ-
 πεται προτιμῶμεν νὰ παθεῖν ὡς ἐν συνταρα-
 σομένη θαλάσσει ἢ ἐν λίμνῃ ἁλιθναίᾳ ἀποζούσῃ
 ὁμως ἐκ τῶν περιξ μισμᾶται.
 Συνειθέστερον δὲ, ἢ μᾶλλον κύριον ἡμῶν μέλ-
 λημα ἔσονταί τὰ κοινὰ τῆς Ἑλως. Τοῦτο εἶναι
 καὶ προσηρότερον εἰς ἐπαρχικὴν ἐφημερίδα καὶ
 μᾶλλον ἐνδιαφέρον διότι τὴν ἐκείνου μὲν, ὅπερ
 καὶ τὸ ἀπώτερον, πραγματεύεται μετὰ μείζονος
 ἱκανότητος αἰ τῆς πρώτευουσ ἐφημερίδες, περὶ
 τούτου δὲ, ὅπερ καὶ τὸ ἐγγύτερον, δέον νὰ πραγ-
 ματεύωνται αἰ τοπικαὶ δ' εἰς αὐτὰς κυρίως

ἀνήκει. Φρονούμεν μάλιστα ὅτι τὸ ἡμέτερον, εἴπερ ποτὲ καὶ ἄλλοτε, ἔχει ἀνάγκη συντόνου καὶ ἐπιμελοῦς ἐρεύνης διότι, ὁμολογητέον, δὲν ἴστανται εἰς καλὴν περιωπὴν. Εἰς τοῦτο θέλομεν καταγίνει τὸ ἐφ' ἡμῖν· κατὰ πόσον δὲ θέλομεν ἐκπληρώσει ἐπιτυχῶς τὸ ἀναληφθὲν καθήκον ὁ χρόνος δείξει.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΓΧΩΡΙΟΙ.

Ὁ γνωστὸς ἐν τῇ πόλει ἡμῶν διὰ τὴν ἀκάματον φιλοπονίαν του καὶ τὰ ἀκραίφνη πατριωτικά του αἰσθηματα καθηγητῆς τῆς Γαλλικῆς γλώσσης ἐν τῷ Γυμνασίῳ κ. **Ἐρνέστος Νονότ**, ἐσχάτως ἐδωρήσατο εἰς τὸ Ἐθνικὸν Νομισματικὸν Μουσεῖον πολύτιμον καὶ πλουσίαν νομισματικὴν συλλογὴν συγκαυμένην ἐξ 97 νομισμάτων καὶ νομισματοσμίμων ἱστορικῶν, ἧτοι 43 ἀργυρῶν, 43 χαλκῶν καὶ ὀρειχαλκίων, 8 ἐκ κασιτέρου, 2 μολυβδίνων καὶ 1 σιδηροῦ. Τὴν ἀξιόλογον τούτην συλλογὴν, ἣν πρὸ χρόνων πολλῶν μετὰ κόπου πολλοῦ καὶ δαπάνης οὐ μικρᾶς κατήρτισεν ὁ φιλόπατρις καθηγητῆς καὶ τὴν ὁποίαν ὁ Διευθυντῆς τοῦ Νομισματικοῦ Μουσείου κ. Ἀχιλλεὺς Ποστολάκας ἐν τῷ πρὸς τὸν δωρητὴν ὠραίῳ αὐτοῦ εὐχαριστηρίῳ ἐγγράφῳ χαρακτηρίζει ὡς σπουδαίαν ὑπὸ ἱστορικὴν καὶ εἰκογραφικὴν ἐποψίν πλουτίζουσαν σημαντικῶς τὴν ἔθνικὴν ἡμῶν συλλογὴν, ὁ κ. Νονότ ἀφιλοκερδῶς ἐδωρήσατο ἀγόμενος πάντοτε ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐξαιρέτων καὶ εὐγενῶν αἰσθημάτων, ἐφ' οἷς ἐν πάσει περιστάσει διακρίνεται. Ἡθέλομεν υποβιβάσει τὴν ἀξίαν τῆς εὐγενούς ταύτης δωρεᾶς, ἐὰν ἀπεπαρφέμεθα ἢ ἀπειθύνωμεν πρὸς τὸν γενναιοδωρον χορηγὸν οἰουσδήποτε ἐπαίνους διὰ πρᾶξιν, ἧτις αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἐπισύρει τὴν βαθεῖαν ἐκτίμησιν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην παντός πατριώτου κηδομένου διὰ τὰς Ἐθνικὰς ἱστορικὰς καὶ ἀρχαιολογικὰς Συλλογὰς.

Ὁ Διευθυντῆς τοῦ ἐν Νησακίῳ κερφενείου, ἐνθα ὁ π α λ ι ἄ τ σ ο ς Σαφέρ Πιπκζιάν, καθ' ἑκάστην ἐσπέραν πέμπει τοὺς θαμῶνας του διὰ τῶν κωμικῶν παραστάσεων, ἀγνοοῦμεν τί φοβούμενος, ἐ μ ἄ ν δ ρ ι σ ε τὸ ἐπιτελεῖον τῶν ἀνωτέρων διοικητικῶν καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων. Ἐγγὺς τῇ ὀρχήστρᾳ διὰ τεισάρον δοκῶν περιέκλεισε χώρον τινὰ ἐντὸς τοῦ ὁποίου μ α ν δ ρ ῖ ε τ α ι καθ' ἐσπέραν τὸ ἐπιτελεῖον τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων ἀπολαμβάνον ἀνελλιπῶς ὄλην τὴν ναστιμῶν ὑπαλλήλων μελερῦτων τοῦ Πιπκζιάν κ ο υ μ ο υ δ ι ὠ ν. Ἄλλοι δὲ μελερῦτες κ α λ λ ῖ τ ε ρ ο ι αὐτοκαλούμενοι, τὸ μὲν φθονοῦντες τὴν ἐξαιρετικὴν τιμὴν ἧς ἀπολαμβάνουσι οἱ μ α ν δ ρ ῖ ὄ μ ε ν ο ι τὸ δὲ φρονούντες ὅτι ἂν καθίσωσιν ἐν τῷ ἔθνεϊ θά φηνώσι πρὸς τυχοὶ διότι τυχὸν θά παρκαθῆνται αὐτοῖς καὶ ἄνθρωποι τοῦ κ α ο ὕ ἐφορῶσι νὰ καταλάβωσι τὰς ἐπάλλξεις τῆς εὐδαίμονος μ ἄ ν δ ρ α ς καὶ τοιοῦτοτρόπως γίνεται τοῦ κ ο υ τ ρ ο ὕ λ ι τὸ π α ν ἡ γ ὕ ρ ι. Δὲν λείπει ὅμως καὶ τὸ τραγικόν· μὴ ὑπαρῆς γούσης εἰσόδου, ἵνα εἰσέλθῃ τις ἀνάγκη νὰ ὑψωθῇ ἡ γούσης τῆς τετραπλεύρου μάνδρας, ἐκ δὲ τῆς αἰφνυμίας δοκῆς τῆς τετραπλεύρου μάνδρας, ἐκ δὲ τῆς αἰφνυμίας δόξως ὑψώσεως τῆς μακρᾶς δοκῆς ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς

τοῦ εἰσερχομένου ἐν εἶδει ἰκρίωματος ὄρυθος καὶ ταρχῆ γεννάται εἰς τὸ προσηλωμένον εἰς τὴν κ ο υ μ ο υ δ ῖ α ν κοινόν ἢ θυμηδία ὅμως εὐθύς ἐπανέρχεται ἅμα τῇ καταπτώσει τῆς δοκῆς, σώου καὶ ἀβλαβούς ἐπιφανομένου τοῦ εἰσελθόντος. Συγχαίρομεν τῷ διευθυντῇ τοῦ κερφενείου καὶ διὰ τὴν ἐπίνοιαν τοῦ μ α ν δ ρ ῖ σ μ α τ ο ς καὶ διὰ τὴν τήρησιν τοῦ θεατρικοῦ κωμικοῦ «ἢ κωμῶδια μετὰ τὴν τραγωδίαν».

Ἀπὸ πολλῶν μηνῶν ἤρξατο ἡ ἐπίστρωσις τῆς ὁδοῦ Ποσειδωνίας καὶ ὅμως μόλις εἰς ἀπόστασι ἑκατὸν μέτρων συνετελέσθη ἡ ἐπίστρωσις αὐτῆς. Κατὰ τὸ μὲν ἐπιστρωθὲν μέρος χωρεῖ πρὸς τὴν καταστροφὴν μὴ ῥιφθέντων ἀνκλόγων χαλίκων, τὸ δὲ ἀπὸ τῆς θέσεως «Λειβάδια» μέχρι τῆς θέσεως «Πηγαδάκια» κατέτη ἔλιος ἀδιάβατος. Κατὰ σωρὸς ἑκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ τμημένοι οἱ χάλικες ὡς ἐν παρατάξει, οἱ λάτῃ ἐναπομένοντι στενοτάτῳ χώρῳ καὶ τὸ στρῶμα τῆς κόνεως παρεμποδίζουσι τὴν διεπιζοπορούντων καὶ ἀπειλοῦσι θραῦσιν τῶν κατὰγάματα τῶν ἵππων. Οἱ δυστυχεῖς ἀμαξῆται ἑκάστην κινδυνεύοντες νὰ χάσωσι τὴν μόνη των ἀρὰς καὶ βλασφημίας ἐκπέμπουσι κατὰ τῶν, ἀλλ' οὐδεὶς ὁ ἀκούων. Μετὰ παρῆ χρόνου καὶ μετὰ τόσα βάσανα νομίζομε πλέον νὰ μετριάσωσι οἱ ἀρμόδιοι τὴν ἀνοδιότι πολὺ ταχέως ἢ ἀναγγελλόμεν κενὴν

Τὰ κατὰ τὸν δημοτικὸν εἰσπράκτο λειος ἀποτελοῦσι τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας. τῆς ἐκκρεμιστικῆς τοῦ ζήτηματι τοῦτο, τὸν διαφέροντος, εἶναι παραβίασιν τῶν ἀπαιτήσεων μου. Μετὰ ὅλον τὸ τρυφερὸν ἐνδιαφέρον τὸ ὄντα ρεῖ νὰ λύουν οἱ ἀρμόδιοι φηλοῦσιν ὅμως νὰ τὴν λύσιν αὐτῆς διότι ἐπιχειρῶν εὐθύνην ἔσ καὶ

Υθὸς τὸ ἐν τῷ καταστήματι τῶν στρατολογικῶν Γραφείων τῶν ἐπιστάσεων τῶν εἰς τὸ προπαρασκευαστικὸν Ἐργασίον τῶν ὑπαξιωματικῶν εἰσαχθησόμενων νῆαν ἐκ τοῦ νομοῦ Κυκλάδων. Ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ συνίσταται ἐκ τῶν κ. κ. Βούλγαρη ταγματάρχου καὶ διευθυντοῦ τοῦ ἐνταῦθα στρατολογικῶν Γραφείων, Βακάλογλου λοχαγοῦ τοῦ πυροβολικοῦ, Γεννάδη ὑπολοχαγοῦ τοῦ μηχανικοῦ, Ἀθανασοπούλου ἀνθυπιάτρου καὶ Βλαστοῦ σχολάρχου.

Κατὰ τὴν ἀ' Ἀκρόπολιν οἱ ὑπουργοὶ παρασκευάζουσιν ἤδη ἑκάστος ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ του τὰ ἀφορῶντα τὸν προϋπολογισμόν τοῦ 1887, ὅστις θὰ ἐπιβληθῇ πρὸς ἐπιψηφίτην κατὰ τὴν προσεχῆ βουλευτικὴν σύνοδον φρονεῖ δὲ ὅτι κατὰ τὴν προτεχῆ ἐβδομάδα θὰ ὑποβληθῶσιν εἰς συζήτησιν ἐν ὑπουργικῇ συμβουλίᾳ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἰδιαίτερας ἐπὶ τούτου ἐργασίας ἑκάστου ὑπουργοῦ.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν δι' ἐγκυκλίου του ἐνετείλατο ταῖς μοιραρχαίς του κράτους τὴν αὐστηρὰν καταδιώξιν καὶ σύλληψιν τῶν κληρωτῶν τῆς Δικαστηρίου τῆς ἐνεστάσης ἀπογραφῆς.

Οἱ εἰσαχθησόμενοι ὡς δόκιμοι εἰς τὴν ναστιμῶν σχολὴν νῆσι διετάχθησαν νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς αὐτὴν τὴν πρώτην τοῦ προσεχοῦς μηνός.

Ὁ ἐν Τεμεσβάρ πατριάρχης τῶν σέρβων προτίθεται νὰ μεταβῇ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἵνα συνδιασκεφθῇ μετὰ τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου περὶ ἀποχωρισμοῦ τῆς ἐκκλησίας τῆς Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης ἀπὸ τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως.

— Η γλώσσα των ρωσικών εφημερίδων περί τῆς συνεντεύξεως τοῦ Κίσιγκεν σχολιάζεται μεγάλως ὑπὸ τῶν αὐστριακῶν εφημερίδων. Ἡ ἀπουσία τοῦ Γκίρς ἐκ τῆς συνεντεύξεως ταύτης κρίνεται ἐν Πετρούπολει ὡς προσβολὴ κατὰ τῆς φιλοτιμίας τῆς Ῥωσσίας, ἐπειδὴ ἐπιτραπέζιαι ἐπιποθήσεις, ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τοῦ τσάρου προέβη εἰς διαβήματα ἵνα μετασχηματισθῆται τῆς συνεντεύξεως. Ὁ ρωσικὸς τύπος ἐκφέρει τὴν γοῆν τοῦ πρὸ πάντων κατὰ τῆς Αὐστρίας. Ἡ «Νοβόγι Βρέμια» ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τοῦτου λέγει ὅτι ἐν Βιέννῃ προσπαθοῦσι νὰ εὐρωσιν ἐρείσματα ἵνα πολεμήσωσι τὴν Ῥωσσίαν ἐν Ἀνατολῇ, ἀλλὰ τουτοτρόπως ἡ Αὐστρία καθίσταται μᾶλλον ὁ περιγέλως τῆς Εὐρώπης. Ἐξακολουθοῦσα ἡ Αὐστρία τὴν μωρὰν πολιτικὴν της, λέγει ἡ «Ἐφημερίς τῆς Πετροπόλεως», θὰ προκαλέσῃ πόλεμον μετὰ τῆς Ῥωσσίας καὶ θὰ ὑποστῇ καταστροφὴν ὁμοίαν ἐκείνης, ἥτις ἐπέσπυεν εἰς τὴν Τουρκίαν. (Νέα Ἐφημερίς)

— Ἐν τῇ «Ἀνεξαρτησίᾳ» Ναυπλίου ἀναγινωσκόμεν: τὴν Ἀργολικὴν πεδιάδα μαστίζει κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὸ φαινόμενον τὸ γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα «τριμέρι». Τὸ φαινόμενον τοῦτο παρουσιάζεται κατὰ ἀπροσδιορίστους καὶ μακρὰς περιόδους, διαρκεῖ δὲ κατὰ χρόνον μὴ ἀκριβῶς προσδιοριζόμενον. Συνίσταται δὲ τοῦτο εἰς τὸ ὅτι ἡ γῆ τοῦ Ἀργολικοῦ πεδίου κατὰ τὴν μεγαλειότη- αὐτῆς ἔκτασιν ἀναβλύζει ὕδωρ εἰς διάφορα σημεῖα.

— Ἐκταῖα δὲ αὐτὰ ἀκόμη τὰ βαθύτατα πλημμυροῦσιν κατὰ μεταβάλλουσι γέυσιν. Ἡ γῆ καθίσταται ἀκατάλληλος πρὸς τὰ προϊόντα τῆς γεωργίας· βλάπτονται, ἐννοεῖται, καὶ οἱ κάδοι καὶ πρᾶτοι ἐξαπλοῦνται καθ' ὅλα τὰ μέρη, καὶ ἐν τῇ γεωργίᾳ καταστρέφεται ἡ ὕγεια τοῦ κάτου πάσχει μεγάλως. Ἐξήγησιν ἐπινοεῖται παρὰ τὸν τύπον ἐπιστημονικὴν δὲν δύναται εἶναι νὰ λάβῃ αἱ δι' ἰδέαι τῶν χωρικῶν εἰς ἴδεν ἀποβλεποῦν πρὸς διαφώτισιν τοῦ πράγματος. Οὐδεμία Κυβέρνησις ἔλαβεν μέχρι τοῦδε τὴν πρόνοιαν νὰ ἐξετάσῃ τὰς παραγωγὰς αἰτίας αἵτινες ἔως εἶναι τοιαῦται, ὥστε δύναται νὰ ληφθῇ ἡ περὶ αὐτῶν πρόνοια.

— Ὁ «Ν. Ἐλ. Τύπος» γράφει τὰδε:

— Ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» ἀσχολεῖται μὲ τὰς ἐντυπώσεις, ἃς ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ὑπουργείου ἤθελε φέροι ἐν Εὐρώπῃ καὶ φρονεῖ ὅτι ἐξαίρει τῆς Πετρούπολεως ἤθελεν αὕτη χαίρεισθῃ μετ' εὐχαισθήσεως εἰς ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς πρωτεύουσας. Ἰδιαιτέρως ἐν Βιέννῃ, ὅπου ἐν ταύτῃ διαβλέπουσι γεγονόσιν δίδου μεγαλειτέραν σημασίαν τῇ ἐν Κων/πόλει συνεντεύξει. Ἡ δὲ γνώμη τῆς Αὐστρίας εἶνε ἀξία ἕνεκα πολλῶν πολιτικῶν καὶ γεωγραφικῶν λόγων χρήζει ἰδιαιτέρας ὄλης προσοχῆς. Ἡ Αὐστρία εἶνε, ἀν ἐπιτρέπηται ἡ παρομοίωσις τῶν μεγάλων μωρικῶν, τὸ Κόμορι τῆς ἡπειρωτικῆς Εὐρώ- πης. Διότι φρονῶσιν, ὅτι εἰς τὸν μικρὸν ἐκείνον τόπον τῆς σπο- τῆς κοσμητικῆς Πέδ' ἐξ ἐκάστου σεισμοῦ, καὶ ἂν οὗτο: εἰς τὴν ἀπωτάτην ἄκρην τοῦ κόσμου, μικρὰ καὶ ἀνεπισημασθέντα ὡς ἐκεῖ, οὕτως ἔχουσι καὶ ἐν Αὐστρίᾳ ἐκ τῆς μᾶλλον ἐλαφρῆς ἡραισιώδους δονήσεως ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς εὐθὺς αἰσθηθῆναι τινα.

— Ἡ Αὐστρία ἠσθάνθη τοῦτο βαθύτατα κατὰ τὰ τελευτάς συμβάντα τῆς χειρονήσου τοῦ Αἴμου καὶ ἐστρεφε βλέμμα περιφρονεῖ πρὸς τὴν Ἀνατολήν. Ἐν τοιαύτῃ συμφορῇ καταστάσει ἡ ἔλευσις τοῦ συντηρητικοῦ ὑπουργείου ἐν Ἀγγλίᾳ εἶνε τόσον εὐπρόσδεκτος ὡς εὐνοϊκῇ

ἀλλαγῇ τῆς ἀτμοσφίρας ὑπὸ πληθυσμὸν ζῶντα ἐν ἀ- διαλείπτῳ φόβῳ σεισμοῦ. Εἶνε εὐνόητον λοιπὸν τὸ αἰσθημα τῆς ἀνακουρίσεως, ὅπερ ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ἀγγλικοῦ ὑπουργείου παρήγαγε ἐν Αὐστρίᾳ· ὑπὸ συντηρη- τικὸν ὑπουργεῖον ἡ Ἀγγλία εἶνε κατὰ γενικὴν πεποι- θησιν ἰσχυράν, ἡ δὲ Ῥωσία κλίνει πρὸς τοιχοδιωκτικὴν πολιτικὴν μόνον ὅταν ἡ Ἀγγλία εἶνε ἀσθενής.

— Ἡ κυρία Κρόφορντ ἔλαβε δώδεκα προτάσεις γά- μου μεταξὺ τῶν ὁποίων μίαν διακεκριμένου δικηγόρου. Ὁ σὺρ Κάρολος Δίλκε ἀπεφάσισε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Ἀγγλίαν ἐπὶ τινα ἔτη.

— Τὸ «Νέον Ἡμερήσιον τῆς Βιέννης» ἀγγέλλει, ὅτι ὁ ἡγεμὼν Ἀλέξανδρος τῆς Βουλγαρίας διέταξεν, ὅπως ἐντὸς δύο μηνῶν τεθῶσιν ἐκτός κυκλοφορίας τὰ Ῥωσικὰ ρούβλια. Ἡ εἰδήσις χρήζει ἐπιβεβαιώσεως. Ἄλλως φαίνεται, ὅτι τὰ Ῥωσικὰ ρούβλια δὲν θὰ γίνωνται πλέον δεκτὰ εἰς τὰ δημόσια βουλγαρικὰ ταμεία.

— Ὁ ἀντιναύαρχος Λαφὼν καὶ ὁ ἀντιναύαρχος Βρών, αἵτινες διηύθυναν τὰ τελευτάς μεγάλα γαλλικὰ ναυ- τικὰ γυμνάσια ἐν τῇ Μεσογειῷ προσκληθέντες εἰς Πα- ρισίους ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ προὔπολογισμοῦ, ἔ- δωκαν διασαφῆσεις, ἐνδιαφερούσας λίαν τὸ γαλλικὸν ναυτικὸν καὶ ἕνεκα γενικῶν σχέσεων, καὶ τὰ ἄλλα ναυ- τικὰ τῆς Εὐρώπης. Οἱ δύο οὗτοι ἀξιωματικοὶ, διαφο- νήσαντες πρὸς ἀλλήλους ὡς πρὸς ἄλλα πειράματα, συμ- φωνοῦσι πληρέστατα ὡς πρὸς τὸν μέλλοντα προορισμὸν τῶν τορπιλλοβόλων καὶ τῶν θωρηκτῶν, καθὼς ἐπίσης καὶ ὡς πρὸς τὰς τροποποιήσεις, αἵτινες πρέπει νὰ εἰ- σαχθῶσιν εἰς τὴν ἐξάρτησιν τῶν πλοίων τούτων. Ὁ ναύαρχος Λαφὼν δὲν ἀρνεῖται τὴν σπουδαιότητα, ἣν ἐν τῷ μέλλοντι θὰ ἔχουσι αἱ τορπιλλοβόλοι, ἀλλὰ πι- στρεῖε ὅτι σήμερον εἶνε λίαν ἀκροσφαλεῖ μηχανή, ἃς πρέπει τις νὰ χειρίζεται ἐν μεγάλῃ προσοχῇ, καὶ ὡν ἐντεῦθεν εἶνε ἀπαραίτητος ἡ τροποποίησις ὡς πρὸς τὰς διαστάσεις, καὶ ὡς πρὸς ἄλλας τεχνικὰς ιδιότητας. Αἱ τροποποιήσεις ὅμως, ἃς ζητεῖ ὁ διοικητὴς τῆς γαλλικῆς μοίρας ἤθελεν ἀγάγει εἰς πλήρη μεταρρυθμίσει τῶν τύπων, διὰ τοῦτο δὲ ὁ ναύαρχος ζητεῖ ἵνα ἀνασταλῇ ἡ κατασκευὴ, μέχρις οὐ εὐρεθῇ ἡ λύσις τοῦ προβλή- ματος.

— Ὁ ἀντιναύαρχος Βρών Κολστοῦν, ἀρχηγὸς τοῦ ἐ- πιτελείου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, καὶ διοικητὴς τῆς μοίρας τῶν τορπιλλοβόλων, εἶπεν ἐπίσης, ὅτι ἡ τορπιλλοβόλος εἶνε λίαν ἀκροσφαλεῖς μηχανήμα καὶ ὅτι παρὰ τὰ θαυμαστά πλεονεκτήματα αὐτῆς, ἔχει παλλὰ μειονεκτήματα, καὶ ὅτι ἐνταῦθα εἶνε ἀνάγκη νὰ μεταβληθῇ ὁ τύπος, διότι ἡ βολὴ τῶν τορπιλλῶν εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δυσχεροστάτη καὶ ἐπικίνδυνος. Τὸ μῆκος τῶν τορπιλλοβόλων τῆς πρώτης κλάσεως, ὅπερ ἦτο 33 μέτρων πρότερον, νῦς ἦθη ἤδη εἰς 35 μέτρα. Ἡ Γαλλία ἔχει ἤδη πεντήκοντα τορπιλλοβόλα τοῦ τελευ- ταίου τούτου σχεδίου. Ἐν γένει ἐγένετο παραδεκτὴ ἡ ἀρχὴ τῆς χρησιμοποίησεως τῶν τορπιλλοβόλων πρὸ πάν- των ἐπὶ προστασίαν τῶν ἐξωτερικῶν ζωνῶν τῶν λιμένων.

— Κατὰ διαταγὴν τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουρ- γείου οἱ λιποτάκται ἔθωμανοὶ στρατιῶται θὰ ἀποστέλ- λωνται εἰς τὸν Ἰσθμὸν ἵνα ἀναλαμβάνωσιν ἐκεῖ ἐργασίαν.